Δίχως εχθρό, χωρίς συμμάχους. Αυτές οι λίγες λέξεις αρκούν για να περιγραφεί, ότι βιώνουμε σε τούτο τον τόπο, αυτή την εποχή. Πόλεμος. Χωρίς πεδίο μάχης, δίχως κανόνες εμπλοκής.

Άνθρωποι αδύναμοι αποκαμωμένοι μετατρέπονται σε αυτόχειρες, άλλοι φυλακίζονται, άλλοι περιθωριοποιούνται, περιουσίες χάνονται, ακίνητα δημεύονται.

Αιρετοί διαχειριστές της εξουσίας δίνουν υποσχέσεις, χαρίζουν ελπίδα, την ίδια ώρα που νομοθετούν αναίσχυντα, την ίδια εποχή που παρακάμπτουν με άνεση το κοινοβούλιο και τις προβλεπόμενες διαδικασίες. Ως εκ τούτου δικαιώνεται, κατά μεγάλο ποσοστό, ο Ρένος που το περιέγραφε ως κυνοβούλιο. Και οι διακονιάρηδές του, παραδομένοι σε μια ανεπανάληπτη κομματική υποταγή ψηφίζουν δια το καλόν του έθνους.Αυτό σε καμμία περίπτωση δεν συνιστά την αχρηστία του, παρά μόνον την κακή του χρήση.

Εντάξει, δεν είναι άμοιρος ευθυνών ο πληθυσμός. Ένα μεγάλο τμήμα του είχε παρασυρθεί σε αυτό το ταξίδι υπέρτατης πλάνης που του πρόσφεραν οι τράπεζες, οι ελαφριοί λαιφσταϊλάδες, ο πυρετός του Χ.Α.Α., ο μεγαλοϊδεατισμός των Ολυμπιακών αγώνων, το όραμα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και βέβαια το ενιαίο νόμισμα, το διαβόητο ευρώ. Και οι ιθαγενείς, αντάλλαξαν το μέλλον τους με faux bijoux.

Πολύ λαμπερά όλα τους, θάμπωσαν μια ολόκληρη γενιά, αλλοίωσαν έναν τόπο,

ξεχαρβάλωσαν έναν λαό, που εσχάτως διακρίθηκε κυρίως από την μανία του να ξεφύγει από τα Βαλκάνια, να γίνει δυτικός, με όλη την αχαλίνωτη αμετροέπεια του νεόπλουτου. Συνεπώς υπάρχει μια συνυπευθυνότητα, αλλά από αυτό το σημείο μέχρι την ακραίως χυδαία έκφραση «μαζί τα φάγαμε» η απόσταση είναι χαώδης.

Άλλο ένα χάος συναντάμε και στην έννοια της Δικαιοσύνης, που κινδυνεύει εκτός από τυφλή, να κουφαθεί, να αποπροσανατολισθεί, να χαθεί. Ας ψάξουμε την ισορροπία στους δαιδάλους ενός πολυσύνθετου ελεγκτικού μηχανισμού, που ανίσχυρος να εφαρμόσει χρηστή, ηθική, δίκαιη πολιτική απειλεί, διατάσσει, εφαρμόζει με γνώμονα κυρίως να αυτοπροστατεύεται. Κι είναι τόσο πονηρός, μοχθηρός, υπόγειος αυτός ο μηχανισμός, αυτή η συμμαχία ημεδαπής κρατικής εξουσίας και αλλοδαπής οικονομικής τρομοκρατίας που είναι περίπου αόρατος

Βρισκόμαστε σε ένα Πόλεμο, δίχως να βλέπουμε εχθρό, χωρίς να αναγνωρίζουμε συμμάχου ς. Είναι όλα ρευστά.